Четвъртък, 2021, Март 25

P9_TA(2021)0110

Укрепване на международната роля на еврото

Резолюция на Европейския парламент от 25 март 2021 г. относно укрепването на международната роля на еврото (2020/2037(INI))

(2021/C 494/10)

Европейският парламент,

— като взе предвид приноса на Комисията към Европейския съвет и срещата на високо равнище на държавите от еврозоната от 5 декември 2018 г., озаглавен „Към укрепване на международната роля на еврото“ (COM(2018)0796),

— като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 12 юни 2019 г., озаглавен „Укрепване на международната роля на еврото. Резултати от консултациите“ (SWD(2019)0600),

— като взе предвид препоръката на Комисията относно ролята на еврото в областта на енергетиката в международен план от 5 декември 2018 г. (C(2018)8111) и придружаващия работен документ на службите на Комисията (SWD(2018)0483) ,

— като взе предвид Парижкото споразумение на Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКООНИК) и целите за устойчиво развитие (ЦУР),

— като взе предвид Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1308 на Комисията от 21 септември 2020 г. за определяне в съответствие с Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета, че за ограничен период от време е налице еквивалентност на регулаторната уредба, приложима по отношение на централните контрагенти в Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия ([1]), и по-специално съображения 5 и 6 от него,

— като взе предвид годишния преглед на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 9 юни 2020 г., озаглавен „Международната роля на еврото“,

— като взе предвид своята резолюция от 12 април 2016 г. относно ролята на ЕС в рамките на международните финансови, парични и регулаторни институции и органи ([2]),

— като взе предвид своята резолюция от 8 октомври 2020 г. относно допълнителното развитие на съюза на капиталовите пазари: подобряване на достъпа до финансиране на капиталовите пазари, по-специално от страна на МСП, и насърчаване на участието на непрофесионалните инвеститори ([3]),

— като взе предвид своя доклад от 18 септември 2020 г., съдържащ препоръки към Комисията относно цифровото финансиране: нововъзникващи рискове, свързани с криптоактивите — регулаторни и надзорни предизвикателства в областта на финансовите услуги, институции и пазари ([4]),

— като взе предвид своята резолюция от 13 ноември 2020 г. относно Плана за инвестиции за устойчива Европа — как да се финансира Зеленият пакт ([5]),

— като взе предвид своята резолюция от 19 юни 2020 г. относно Банков съюз — годишен доклад за 2019 г. ([6]),

— като взе предвид своята резолюция от 12 февруари 2020 г. относно годишния доклад за 2018 г. на Европейската централна банка ([7]),

— като взе предвид речта за състоянието на Съюза от септември 2020 г. ([8]),

— като взе предвид доклада на ЕЦБ от октомври 2020 г. относно цифровото евро ([9]),

---

([1]) ОВ L 306, 21.9.2020 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 58, 15.2.2018 г., стр. 76.
([3]) Приети текстове, P9_TA(2020)0266.
([4]) Приети текстове, P9_TA(2020)0265.
([5]) Приети текстове, P9_TA(2020)0305.
([6]) Приети текстове, P9_TA(2020)0165.
([7]) Приети текстове, P9_TA(2020)0034.
([8]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/SPEECH_20_1655
([9]) https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458. en.pdf

— като взе предвид коригираната работна програма на Комисията за 2020 г. ([10]) (COM(2020)0440),

— като взе предвид проучването от септември 2020 г. по искане на комисията по икономически и парични въпроси (ECON), озаглавено „Световен валутен ред след COVID-19: рискове и възможности за еврото“ ([11]),

— като взе предвид работен документ № 26760 от поредицата NBER на Итан Илзецки (Лондонски икономически университет (London School of Economics)), Кармен М. Рейнхарт (Харвардски университет) и Кенет С. Рогоф (Харвардски университет, школа „Кенеди“) от февруари 2020 г., озаглавено „Защо постигнатото от еврото е незадоволително?“ (Why is the euro punching below its weight?) ([12]),

— като взе предвид политическата публикация на „Bruegel“ от 5 юни 2020 г., озаглавена „Кризата с COVID-19 представлява ли възможност за насърчаване на еврото като световна валута?“ ([13]),

— като взе предвид проучването на Генералната дирекция за вътрешни политики на ЕС (ГД IPOL) от 13 февруари 2019 г., озаглавено „Еврото на 20 години: Исторически справки — сборник от проучвания и оценки“ ([14]),

— като взе предвид основното изказване на председателя на Европейския съвет Шарл Мишел от 5 март 2020 г. в Центъра за европейски политически изследвания на тема международната роля на еврото ([15]),

— като взе предвид забележките на председателя Шарл Мишел след заседанията на Европейския съвет от 13 декември 2019 г. ([16]),

— като взе предвид задълбочения анализ от юни 2020 г., изготвен по искане на комисията по икономически и парични въпроси като част от документите за диалог по въпросите на паричната политика, озаглавен „Международната роля на еврото: актуално състояние и икономическо значение“ ([17]),

— като взе предвид встъпителното изявление на председателя на ЕЦБ Кристин Лагард по време на изслушването в комисията по икономически и парични въпроси на 8 юни 2020 г. ([18]),

— като взе предвид речта от 7 юли 2020 г. на Фабио Панета, член на Изпълнителния съвет на ЕЦБ, озаглавена „Разгръщане на неоползотворения потенциал на еврото в световен мащаб“ ([19]),

— като взе предвид проучването на Бари Айхенгрийн, Калифорнийски университет, Бъркли, от април 2010 г., озаглавено „Управление на свят на валута с множество резерви“ (Managing a Multiple Reserve Currency World) ([20]),

— като взе предвид публикацията в блога на „Bruegel“ от 3 декември 2018 г., озаглавена „Международната роля на еврото“ ([21]),

— като взе предвид проучването на Службата на ЕП за парламентарни изследвания (EPRS) от януари 2020 г., озаглавено „Икономическа и бюджетна перспектива за Европейския съюз“ ([22]),

— като взе предвид брифинга на Службата на ЕП за парламентарни изследвания от 2 юли 2019 г., озаглавен „Към единно представителство на еврозоната в МВФ“ ([23]),

---

([10]) https://ec.europa.eu/info/publications/2020-commission-work-programme-key-documents_bg
([11]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/652751/IPOL_STU (2020)652751_EN.pdf
([12]) https://scholar.harvard.edu/files/rogoff/files/nber26760_why_is_euro_punching _below_its_weight.pdf
([13]) https://www.bruegel.org/2020/06/is-the-covid-19-crisis-an-opportunity-to-boost-the-euro-as-a-global-currency/
([14]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2019/624431/IPOL_STU (2019)624431_EN.pdf
([15]) https://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2020/03/05/keynote-speech-at-europe-s-next-stage-at-the-centre-for-european-policy-studies-ideas-lab-2020/pdf
([16]) https://www.consilium.europa.eu/nl/press/press-releases/2019/12/13/remarks-by-president-charles-michel-after-the-european-council-meetings-on-13-december-2019/
([17]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2020/648806/IPOL_IDA (2020)648806_EN.pdf
([18]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200608~4225ba8a1b. en.html
([19]) https://www.ecb.europa.eu/press/key/date/2020/html/ecb.sp200707~3eebd4e721. en.html
([20]) https://eml.berkeley.edu/~eichengr/managing_multiple_res_curr_world.pdf
([21]) https://www.bruegel.org/2018/12/the-international-role-of-the-euro/
([22]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/646139/EPRS_STU(2020)646139_EN.pdf
([23]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/637969/EPRS_BRI(2019)637969_EN.pdf

Четвъртък, 2021, Март 25

— като взе предвид брифинга на Отдела за подкрепа на икономическото управление към ГД IPOL от октомври 2020 г., озаглавен „Насоки на надзорните органи и органите на ЕС за преструктуриране относно Брексит“ ([24]),

— като взе предвид данните на Международния валутен фонд (МВФ) относно валутната структура на официалните валутни резерви (COFER) ([25]),

— като взе предвид информационен бюлетин № 84/2020 на Евростат от 19 май 2020 г., озаглавен „Резултати от Международната програма за сравнение за 2017 г.“ ([26]),

— като взе предвид информационен бюлетин № 137/2020 на Евростат от 16 септември 2020 г., озаглавен „Международната търговия със стоки в еврозоната с излишък от 27,9 млрд. евро“ ([27]),

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (A9-0043/2021),

А. като има предвид, че през двадесетте години на своето съществуване еврото се превърна в положителен символ на единството, интеграцията и икономическата сила на Европа и на нейното положение в света, като стана канал за разпространение на европейските ценности на демокрацията, свободните пазари и международното сътрудничество;

Б. като има предвид, че еврото е официалната валута на еврозоната, която понастоящем обхваща 19 от 27-те държави — членки на ЕС, и се подкрепя като обща валута от мнозинството от гражданите във всички държави — членки на еврозоната ([28]); като има предвид, че България, Хърватия и Дания са обвързали своите парични единици с еврото чрез валутния механизъм (ERM II), и като има предвид, че еврото е също така официалната парична единица ([29]) или фактическа парична единица ([30]) на някои територии извън ЕС; като има предвид, че решението на развиващите се държави да фиксират своите валути спрямо еврото може да повлияе на техните икономики и дългосрочните перспективи за устойчиво развитие;

В. като има предвид, че въпреки икономическия размер и влиянието на еврозоната в световната търговия еврото изостава значително от щатския долар, що се отнася до използването му като международна резервна валута ([31]) и валута на фактуриране ([32]) и до неговия дял в международните валутни трансакции и дългови ценни книжа ([33]), но е почти наравно с долара, що се отнася до дела на международните плащания; като има предвид, че еврото остава втората най-важна валута в международната парична система;

Г. като има предвид, че световният потенциал на еврото не е напълно достигнат и ползите от него се разпределят неравномерно между държавите — членки на еврозоната;

Д. като има предвид, че обобщението на съставния индекс на ЕЦБ относно международната роля на еврото показва, че възходът на еврото като международна валута е достигнал своя връх през 2005 г., след това интернационализацията му регресира и оттогава еврото не се е върнало към предишния си статут; като има предвид, че кризата, предизвикана от COVID-19, даде нов тласък на аргумента за по-голяма международна роля на еврото;

([24]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/651369/IPOL_BRI(2020)651369_EN.pdf
([25]) https://data.imf.org/?sk=E6A5F467-C14B-4AA8-9F6D-5A09EC4E62A4
([26]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10868691/2-19052020-BP-EN.pdf/bb14f7f9-fc26-8aa1-60d4-7c2b509dda8e
([27]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/10569467/6-16092020-AP-EN.pdf/861498a9-16ca-3fd1-6434-aee64bfa7192
([28]) Според експресно проучване № 481 на Евробарометър от ноември 2019 г. подкрепата за еврото се е увеличила: две трети от анкетираните считат, че еврото е добро за тяхната държава — дял, по-висок от този през 2018 г. в 13 държави (и по-нисък в четири държави).
([29]) Еврото се използва като официална парична единица, въз основа на официална договореност с Европейския съюз, от Княжество Монако, Република Сан Марино, Ватикана, Княжество Андора, както и от Сен Пиер и Микелон и остров Сен Бартелеми, които са френски отвъдморски територии извън ЕС.
([30]) Еврото се превърна във фактическа национална валута в Косово и Черна гора, заменяйки германската марка.
([31]) Според публикацията на МВФ относно валутната структура на официалните валутни резерви (COFER) от 30 септември 2020 г. световните резерви в евро през 2020 г. са 20,27 %, в сравнение с 61,26 % в щатски долари и 2,05 % в ренминби-юани.
([32]) Използването на еврото като валута на фактуриране съответства на 30 % от световните търговски сделки със стоки, но използването му все още е ограничено, когато сделките не включват еврозоната, за разлика от щатския долар.
([33]) Според доклада на ЕЦБ от юни 2020 г. относно международната роля на еврото делът на еврото в запасите от международни дългови ценни книжа възлиза на 22 % в края на 2019 г., след като е намалял от средата на първото десетилетие на нашия век, докато делът на щатския долар продължава да нараства, достигайки около 64 %.

Е. като има предвид, че засилената международна роля на еврото ще позволи на ЕС да подобрява благосъстоянието на европейските граждани, както е определено в член 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС), и да насърчава международна система, основана на засилено многостранно сътрудничество и добро глобално управление, както е определено в член 21 от ДЕС; като има предвид, че политиките, въведени с цел засилване на международната роля на еврото, следва да се осъществяват в съответствие с общите цели на Съюза, включително устойчивото развитие, пълната заетост и индустриалната политика, както и да имат за цел подобряване на социалната устойчивост, вътрешното сближаване и функционирането на еврозоната и насърчаване на глобални икономически отношения, които съответстват на целите на Европейския зелен пакт, Парижкото споразумение, ЦУР и стълба на ЕС на социалните права;

Ж. като има предвид, че настоящите геополитически промени и предизвикателства пред международната търговия — включително прекъсването на веригите за създаване на стойност, технологичното развитие, цифровата трансформация, възходът на икономическата мощ на Китай и неотдавнашните геополитически предизвикателства пред многостранното сътрудничество — може да доведат до многополюсна световна икономика, като по този начин проправят пътя за потенциално преминаване към система на многовалутни резерви, при която еврото би могло да предложи допълнителен избор на валута за участниците на пазара в световен мащаб и да даде възможност за намаляване на глобалните финансови рискове;

З. като има предвид, че по-голямата международна роля на еврото и засиленото му използване като резервна валута биха осигурили по-висока степен на финансова автономност на еврозоната, като я предпазват от използването на други валути като инструменти на външната политика от други национални администрации и увеличават способността на ЕС да определя своята собствена политическа позиция на световно равнище;

И. като има предвид, че ЕС следва да защитава целостта на своите финансови инфраструктури, независимостта на своите пазарни оператори и независимостта на глобалните мрежи за финансови трансакции срещу едностранния външнополитически подход и потенциалните извънтериториални санкции от юрисдикции на трети държави и същевременно да гарантира ефективното прилагане на политиката на санкции на ЕС;

Й. като има предвид, че решението за използване на дадена валута в крайна сметка се определя от предпочитанията на участниците на пазара и доверието в стабилността на дадена валута е ключов елемент, който оказва влияние върху техния избор, и важен критерий за централните банки и правителствата при определянето на структурата на техните международни резерви; като има предвид, че степента, в която дадена валута се използва от външни участници, е свързана с интегритета и сплотеността на юрисдикцията, която емитира тази валута; като има предвид, че стабилността на дадена валута се определя също така от стабилността на институциите, които стоят зад нея, и че е необходима по-голяма европейска интеграция, за да се предостави на еврото допълнителна институционална и политическа стабилност;

К. като има предвид, че ролята на международните валути се определя от широко съчетание от фактори; като има предвид, че в исторически план държавите, емитиращи валути с господстващо положение, се характеризират с голяма и разрастваща се икономика, свободно движение на капитали, готовност да играят международна роля, стабилност, способност за осигуряване на голямо и гъвкаво предлагане на безопасни активи, развити финансови пазари и значително геополитическо присъствие; като има предвид, че в дългосрочен план привлекателността на дадена валута се определя и от жизнеспособността на емитиращата юрисдикция; като има предвид, от една страна, че размерът на икономиката на еврозоната и свободното движение на капитали отговарят на основните предпоставки, позволяващи засилване на международната роля на еврото, докато от друга страна финансовите и капиталовите пазари продължават да бъдат разпокъсани, силно базираната на банките фискална архитектура на еврозоната е непълна и надеждното предлагане на висококачествени активи, които да се използват от световните инвеститори, е недостатъчно;

Л. като има предвид, че една силна международна валута позволява на юрисдикцията да се възползва от емитирането на големи обеми дългови ценни книжа, които се считат на световните пазари за свободни от риск, да се ползва от така наречената „прекомерна привилегия“, сеньораж и възможността да продава държавни ценни книжа при ниски лихвени проценти, а така също позволява на дружествата да се възползват от стабилността, произтичаща от възможността да извършват международни сделки в собствената си валута;

М. като има предвид, че дългосрочната международна роля на еврото до голяма степен ще зависи от привлекателността на еврозоната като място за извършване на стопанска дейност и от стабилността на фискалните политики на държавите членки; като има предвид, че икономическото възстановяване след пандемията изисква стабилни парични и бюджетни политики както на равнището на ЕС, така и в държавите членки от еврозоната; като има предвид, че е необходима правилна комбинация от парични и фискални политики, за да се изгради по-дълбок и по-стабилен икономически и паричен съюз (ИПС), който е необходим за увеличаване на влиянието на еврото и ползите за членовете на еврозоната;

Н. като има предвид, че еврозоната е изправена пред значителни предизвикателства, особено свързаните с изменението на климата, киберсигурността, изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и пред геополитически предизвикателства, включително оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС;

О. като има предвид, че Обединеното кралство прекрати членството си в ЕС на 31 януари 2020 г.; като има предвид, че оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС води до структурни промени във финансовата система на ЕС и нейната стабилност, като засилва необходимостта от продължаване на развитието и по-нататъшното интегриране на капиталовите пазари на ЕС, така че да станат привлекателни, конкурентоспособни, издръжливи и устойчиви, като по този начин се избягва разпокъсаността на пазара и им се дава възможност да участват в конкуренция в световен мащаб, поддържайки едновременно с това глобална нагласа и нагласа за сътрудничество; като има предвид, че трябва да се обърне значително внимание на това да се гарантира, че каквато и да е полицентрична система на финансови и капиталови пазари, която може да произтече от оттеглянето на Обединеното кралство, не води до финансова разпокъсаност; като има предвид, че намаляването на зависимостта на ЕС от пазарните инфраструктури на Обединеното кралство е от първостепенно значение за засилване на международната роля на еврото;

П. като има предвид, че възстановяването в световен мащаб остава неравномерно, несигурно и непълно, а политиките за ограничаване в отговор на COVID-19 оказват допълнително напрежение върху икономическото възстановяване, което може да засегне позициите на световните валути;

Р. като има предвид, че икономическото възстановяване след пандемията изисква бързо изпълнение на плана за възстановяване Next Generation EU, който е европейски фискален отговор за преодоляване на структурните слабости и въвеждане на политики за засилване на устойчивия растеж и конкурентоспособността, като се поставя акцент върху i) справедливия екологичен преход, ii) цифровата трансформация, iii) икономическото сближаване, производителността и конкурентоспособността, iv) социалното и териториалното сближаване, v) институционалната устойчивост и vi) политиките за следващото поколение, както и изграждането на доверие сред инвеститорите; като има предвид, че тези политики може да са от значение както за повишаване на стабилността и привлекателността на еврото в световен мащаб, така и за укрепване на икономическата и финансовата автономност на Европа; като има предвид, че един значим фискален стимул, включително съвместно европейско усилие, в съчетание с парична политика, насочена към запазване на ценовата стабилност, ще засили антицикличния кредитен капацитет на ЕС и следователно ще окаже положително въздействие върху международната позиция на еврото; като има предвид, че преждевременното оттегляне на фискалните стимули и липсата на координация на фискалните действия биха могли да подкопаят социалното и икономическото възстановяване на Съюза, да изострят съществуващите различия в еврозоната, да подкопаят нейната сплотеност и цялост, както и да отслабят привлекателността на еврото като международна валута;

С. като има предвид, че планът Next Generation EU на стойност 750 милиарда евро предоставя историческа възможност за засилване на международната роля на еврото, като допринася за увеличаване на ликвидността в световен мащаб, подкрепя антицикличните разходи и улеснява европейската икономическа координация; като има предвид, че емитирането на облигации, което се съчетава с фонда за възстановяване, ще позволи на световните инвеститори да получат експозиция към еврозоната като цяло и също така ще създаде истинска крива на доходността в еврозоната;

Т. като има предвид, че програмата на ЕЦБ за закупуване на активи в условията на извънредна ситуация, причинена от пандемия, е решаващ елемент за поддържане на ценова стабилност и за осигуряване на стабилни източници на финансиране за икономиката на еврозоната;

У. като има предвид, че една ефективна и развита финансова система, основана на голямо разнообразие от финансови инструменти, добре развити капиталови пазари и ликвидни сигурни активи, може да засили международната роля на валутния съюз;

Ф. като има предвид, че на някои стратегически пазари много европейски дружества все още не избират еврото като референтна валута за ценообразуването и търговията;

Х. като има предвид, че новите правомощия за временно емитиране на дълг за възстановяване, включително „зелени“ и „социални“ облигации — които биха могли да превърнат ЕС в най-големия емитент на такъв дълг в света — изискват адекватен капацитет за изпълнение и налагане, както и солидни стандарти за прозрачност и проследяемост на постъпленията от емитирането на „зелени“ облигации, за да се избегне подкопаване на доверието в еврото в дългосрочен план като сигурна валута на активите;

Ц. като има предвид, че пандемията ускори цифровата трансформация на финансите; като има предвид, че развитието на цифрово финансиране и цифрови плащания, с водещи европейски участници, ще залегне в основата на силната международна роля на еврото; като има предвид, че цифровото евро ще направи европейската валута по-пригодна за цифровия свят, като позволи на еврото да заеме нови позиции в областта на цифровите плащания, да стане по-лесно за използване, по-евтино и по-ефективно;

Ч. като има предвид, че проучванията, възложени от комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент, показаха, че по-широкото използване на международна валута носи предимства, но че то предполага и глобални отговорности, зависимости и разходи, които следва да бъдат взети предвид при разработването на амбициозни парични политики, насочени към повишаване на конкурентоспособността на еврото;

Ш. като има предвид, че движените от пазара промени към укрепване на международната роля на еврото изискват силен ангажимент за отворени и свободни международни пазари, подсилени от целенасочени улесняващи политики на равнището на ЕС и на държавите членки, които са в съответствие с тази цел и са част от всеобхватна пътна карта;

Ползи и предизвикателства от укрепването на международната роля на еврото

1. обръща внимание на изискването, установено в Договорите, всяка държава членка, с изключение на Дания, да приеме единната валута, след като е изпълнила критериите за конвергенция от Маастрихт; приветства присъединяването на България и Хърватия към ERM II през юли 2020 г. и подкрепя една бърза целева дата за приемане на еврото и в двете държави; във връзка с това насърчава Комисията да направи оценка на потенциалното въздействие на по-нататъшното разширяване на еврозоната върху процеса на укрепване на международната роля на еврото;

2. подчертава необратимия характер на единната валута; подчертава, че еврото е не само икономически, но и политически проект;

3. счита, че макар не всички последици от интернационализацията на еврото могат лесно да бъдат количествено определени, укрепването на международната роля на еврото, а именно ролята му на международна резервна валута и валута за фактуриране и използването му на валутни пазари, международни дългови пазари и кредитни пазари, може да донесе ползи както в краткосрочен, така и в дългосрочен план; отбелязва обаче, че то също така носи рискове и отговорности, които трябва да бъдат взети предвид в процеса на допълване на пазарните сили с политически мерки; подчертава по-специално, че укрепването на статута на еврото като международната валута може да увеличи използването на еврото като резервна валута, да предостави прекомерна привилегия и да намали разходите за външно финансиране и трансакциите за обмен на валута, както и да намали разходите и рисковете, поемани от европейските предприятия и домакинства; подчертава, че една по-силна международна роля на еврото постепенно ще създаде по-задълбочени, по-ликвидни и интегрирани европейски финансови пазари, по-малко уязвими на валутни шокове, което би осигурило по-надежден достъп до финансиране за европейските предприятия и правителства; подчертава, че един засилен статут на еврото като международна валута би могъл освен това да засили автономността на паричната политика, да засили прилагането ѝ в световен мащаб и да направи паричната политика на ЕС по-малко зависима от външни икономически и финансови въздействия, както и да подобри ликвидността на паричната система, да намали търговските разходи и да повиши пазарната ефективност и устойчивостта на еврозоната на финансови сътресения, което от своя страна би допринесло за паричната и финансовата стабилност на ЕС, в допълнение към осигуряване на плавно коригиране на макроикономическите дисбаланси; счита, че засилената международна роля на еврото ще подобри способността на ЕС да определя своята собствена политическа позиция независимо от събитията по света; отбелязва обаче, че според някои проучвания засилената международна роля на дадена валута би могла да доведе до загуби на сеньораж, надценяване на валутата, по-голяма нестабилност на капиталовите потоци по време на глобални сътресения и увеличаване на международните отговорности;

4. подчертава, че една по-значима роля на еврото на международно равнище би могла да засили устойчивостта на международната финансова система, като предостави по-голям избор на участниците на пазара по света и направи международната икономика по-малко уязвима на сътресения, свързани с голямата зависимост на много сектори от една единствена валута; счита, че интернационализацията на еврото би могла да се превърне в ключов фактор за полагане на основите на международна парична система с обновени жизнени сили, която ще продължи да разчита на ограничен брой валути, като я направи по-балансирана и устойчива;

5. счита, че за еврозоната и нейните държави членки е от стратегически дългосрочен интерес да извлекат всички възможни ползи от емитирането на еврото, и по-специално от засилената му международна роля; подчертава, че за да се реализират тези ползи, са необходими добре синхронизирани политически усилия на европейско и национално равнище, включително принос от ЕЦБ, Единния съвет за преструктуриране (ЕСП), европейските надзорни органи (ЕНО) и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ);

6. посочва, че за да се укрепи международната роля на еврото, Съюзът трябва допълнително да развие и да завърши все още недовършената инфраструктура на общата валута и да постигне по-голям напредък по отношение на критичните ѝ функции;

7. отново заявява необходимостта от задълбочаване и завършване на Икономическия и паричен съюз (ИПС), банковия съюз и съюза на капиталовите пазари (СКП) с оглед повишаване на международната конкурентоспособност на европейските пазари, стабилността и привлекателността на еврото и в крайна сметка — стратегическата автономност на Съюза;

8. припомня постигнатия напредък в изграждането на банковия съюз и отбелязва постигнатото в Еврогрупата споразумение относно реформата на Европейския механизъм за стабилност и напредъка по влизането в сила на общия предпазен механизъм на Единния фонд за преструктуриране; приветства текущия преглед от страна на Комисията на уредбата за управление на банкови кризи и за застраховане на депозитите с цел повишаване на ефективността, пропорционалността и цялостната съгласуваност на рамката за управление на банкови кризи в ЕС;

9. отбелязва искането, отправено на срещата на високо равнище на държавите от еврозоната на 11 декември 2020 г. до Еврогрупата да изготви поетапен и обвързан със срокове работен план по всички оставащи елементи, необходими за завършването на банковия съюз; припомня, че банковият съюз все още не разполага със схема за застраховане на депозитите, нито с механизъм, който да гарантира, че на дадена банка в режим на преструктуриране може да бъде предоставена ликвидност; поради това подчертава, че завършването на банковия съюз, и по-специално въвеждането на добре разработена система за гарантиране и защита на банковите депозити в ЕС и завършване на механизма за справяне с проблемните банки, ще засили международната роля на еврото;

10. счита, че подходът на „сигурен портфейл“ и оправомощаването на Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) чрез реформа на рамката за преструктуриране и създаване на европейска схема за застраховане на депозитите ще допринесат за развитието на единен пазар за европейските банки и ще прекъснат каналите за обратна връзка между дадена държава членка и нейната собствена финансова система, като по този начин ще се повиши привлекателността на деноминираните в евро активи и ще се засили международната роля на еврото;

11. подчертава, че международната роля на еврото би спечелила и от разгръщането на потенциала на една от най-големите добавени стойности на ЕС — неговия единен пазар; за тази цел призовава за завършване на единния пазар;

12. посочва, че завършването на съюза на капиталовите пазари (СКП) би насърчило ролята на еврото на международния пазар, тъй като дълбоките и ликвидни вътрешни, финансови и деноминирани в евро капиталови пазари са от съществено значение, за да може дадена валута да постигне и повиши своя международен статут; подчертава, че напредъкът в развитието на СКП би повишило устойчивостта спрямо глобални събития и независимостта от тях, а така също и привлекателността на деноминираните в евро активи; изразява съжаление относно недостатъчното развитие и сегментирането на капиталовите пазари в еврозоната на национално равнище, което доведе до малки пазари; насърчава засилване на сътрудничеството в областта на данъчното облагане на финансовите продукти, призовава за намаляване на националните права на избор и преценка с цел намаляване на трансграничните пречки и приканва да се положат усилия за постепенно и поетапно минимално хармонизиране на националните правила относно несъстоятелността; счита, че след оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС Съюзът следва да не пести никакви усилия за повишаване на своята конкурентоспособност в световен мащаб въз основа на силните си страни, за да се превърне в привлекателен пазар за европейските и международните дружества и инвеститори; в този контекст признава потенциалната роля на еврото за смекчаване на въздействието от оттеглянето на Обединеното кралство върху остров Ирландия;

13. подчертава необходимостта от устойчиви, справедливи и стабилни икономически, фискални и насърчаващи производителността и растежа структурни политики както на равнището на ЕС, така и на равнището на държавите членки, които се основават на ангажимент за надеждни фискални правила, за да се поддържа стабилността и целостта на еврото; във връзка с това приветства плана, очертан в пакета за възстановяване Next Generation EU, за използване на фискален стимул, по-специално заемане на 750 милиарда евро от облигации на капиталовите пазари за финансиране на възстановяването от пандемията от COVID-19 и подкрепа за екологичния и цифровия преход; счита, че Фондът за възстановяване и устойчивост може да подобри функционирането на понастоящем разпокъсания пазар на държавен дълг, да допринесе за завършването на банковия съюз и да подкрепи напредъка към завършването на СКП; също така приветства емитирането на 100 милиарда евро под формата на облигации по Европейския инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE); отбелязва, че неотдавнашният опит с емитирането на облигации по SURE потвърждава високия инвеститорски интерес към европейски облигации; признава, че финансирането на плана за възстановяване чрез колективен отговор на общо сътресение е правилният подход; подчертава, че използването на различни данъци за увеличаване на собствените ресурси на ЕС е стъпка в правилната посока и следователно укрепва ролята на еврото; счита, че Парламентът следва да получи по-силна демократична роля в прилагането на този процес чрез политически контрол;

14. подчертава необходимостта от надеждна фискална рамка, която засилва привлекателността на еврото чрез насърчаване на дългосрочния растеж, осигуряване на стабилност за подобряване на устойчивостта на финансите на държавите членки и свеждане до минимум на рисковете от реденоминация; във връзка с това призовава за допълнително обмисляне на настоящата рамка на Пакта за стабилност и растеж и нейното прилагане с оглед на трудните обстоятелства и наследените въпроси, произтичащи от отговора на икономическата криза, предизвикана от пандемията от COVID-19, които ще останат в продължение на десетилетия напред; отбелязва, че докато някои от мерките за подкрепа автоматично ще отпаднат, изборът на подходящ график за оттегляне на останалите мерки ще бъде от съществено значение, за да се избегне подкопаване на възстановяването и растежа, което ще бъде от основно значение за справяне с дълга след кризата и за намаляването му до устойчиви равнища;

15. подчертава, че адекватното предлагане на сигурни активи е предварително условие за статут на международна валута, и подчертава ограничената наличност на деноминирани в евро сигурни активи; счита, че разработването на подходящи инструменти на политиката би могло да улесни предлагането на сигурни активи и че предложеното емитиране на общ дълг за финансиране на възстановяването ще осигури референтен показател за резервните активи на равнище ЕС и ще увеличи предлагането на деноминирани в евро сигурни активи; призовава Европейския съвет за системен риск да актуализира своя доклад от 2018 г. на Работната група на високо равнище относно нискорисковите активи; насърчава ЕИБ да емитира по-голям брой деноминирани в евро облигации, което би подобрило наличността на безрискови активи, деноминирани в евро;

16. отчита, че еврото вече е основната валута на деноминация за емитирането на зелени облигации, тъй като според ЕЦБ през 2019 г. повече от половината от емитираните в световен мащаб зелени облигации са били емитирани в евро; счита, че ЕС следва също така да се превърне в световен лидер при определянето на стандарти за емитиране на зелени облигации; поради това призовава Комисията да представи амбициозен нов план за действие за устойчиво финансиране и предложение за стабилен стандарт на ЕС за зелени облигации; счита, че консолидирането на ролята на ЕС като световен лидер и фактор за определяне на стандарти за зелено финансиране би могло да укрепи еврото като предпочитана валута за устойчиви финансови продукти, укрепвайки международната му роля; приветства решението на Комисията да емитира зелени облигации като важен елемент от финансирането на Фонда за възстановяване и устойчивост; отново заявява, че зелените облигации са дългови инструменти, постъпленията от които са насочени към финансиране на устойчиви и екологосъобразни инвестиции; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предоставят на инвеститорите, чрез строги стандарти за прозрачност и проследимост на постъпленията, висока степен на правна сигурност, че техните инвестиции ще бъдат използвани за заявената цел; в този контекст призовава за бързо завършване и прилагане на таксономията на устойчивите икономически дейности; посочва необходимостта да се избегне рискът от потенциални отрицателни последици за ликвидността, които може да възникнат в резултат на разпокъсаността на европейските сигурни активи между зелени облигации, социални облигации и „стандартни“ облигации;

17. отбелязва ролята, която геополитиката играе в международната позиция на дадена валута; призовава за засилване на геополитическата роля на ЕС, за да се подкрепи една засилена роля на еврото, като същевременно тази роля се използва пълноценно; подчертава, че интернационализацията на еврото би предоставила предостави повече възможности на ЕС да влияе върху глобалните геополитически решения, което от своя страна би могло да засили привлекателността на еврото в световен мащаб; отбелязва, че докато ролята на геополитиката в днешния свят следва да бъде част от размисъла относно засилването на международната роля на еврото, по-специално когато интернационализацията на валутите може да има положително въздействие върху сигурността, Съюзът следва да вземе предвид нейните способности в областта на външната политика и политиката на сигурност, като същевременно насърчава международна система, която се съобразява с многостранното сътрудничество и доброто глобално управление;

18. отбелязва, че едностранното прилагане на санкции от трети държави може да създаде риск от извънтериториално въздействие и да породи предизвикателства за автономността на ЕС и неговите държави членки при вземането на решения, както и за тяхното право на регулиране; настоява, че насърчаването на по-голяма международна роля на еврото представлява начин за заобикаляне на правомощията на трети държави да налагат санкции; във връзка с това приветства вече предприетите от ЕС мерки, като например задействането на „Блокиращия регламент“ на ЕС ([34]) и създаването на инструмента в подкрепа на търговския обмен (INSTEX); призовава Комисията да продължи да работи по ефективността на собствените си санкции и извънтериториалното въздействие на санкциите от страна на трети държави върху операторите от ЕС;

([34]) Регламент (ЕО) № 2271/96 на Съвета от 22 ноември 1996 г. относно защитата срещу последиците от извънтериториалното прилагане на законодателство, прието от трета страна, и действията, предприети на основание това законодателство или произтичащи от него (ОВ L 309, 29.11.1996 г., стр. 1).

19. изразява загриженост, че фрагментираната институционална структура на ЕС и липсата на способност да се говори като единен глас в рамките на международните институции може да подкопае доверието в неговите парични и фискални политики, като възпрепятства по-нататъшното институционално развитие на еврозоната и международната роля на еврото; отново изтъква необходимостта от по-рационализирано и кодифицирано представителство на ЕС в многостранните организации и органи, по-специално представителството на еврозоната в МВФ, за да се подпомогне засилването на глобалното въздействие на еврото; счита, че докато не бъде решен въпросът с представителството, за международната роля на еврото би могла да допринесе по-ефективната координация между различните представители на ЕС; призовава Комисията да предостави подробни отговори относно конкретните стъпки, предприети като последващи действия във връзка с предложенията, направени от Парламента в неговата резолюция от 12 април 2016 г. относно ролята на ЕС в рамките на международните финансови, парични и регулаторни институции и органи;

Политики, укрепващи международната роля на еврото

20. подчертава, че засилената международна роля на еврото би могла да допринесе за отворената стратегическа автономност на Съюза и да я подсили; поради това препоръчва действия както за разработване, така и за прилагане на мерки на политики, които насърчават международната роля на еврото и подкрепят движените от пазара промени в тази посока, като същевременно укрепват функционирането и сближаването на еврозоната във вътрешен план и насърчават постигането на важни цели в областта на климата и устойчивостта, като се вземат предвид особеностите на периферните региони;

21. счита, че в допълнение към задълбочаването и завършването на ИПС, политиките, които са от решаващо значение и способстват за укрепването на международната роля на еврото, биха могли да бъдат насочени, наред с другото, към финансовите услуги и капиталовите пазари, пазара на труда, платежните системи, международната търговия, енергетиката, цифровата трансформация, борбата срещу изменението на климата и външната политика и политиката на сигурност; подчертава, че подобни политики трябва да се осъществяват с цел постигане на общите цели на Съюза;

22. отбелязва, че силните и конкурентни финансови пазари са от ключово значение за укрепването на международната роля на дадена валута, и поради това подчертава необходимостта от ефективно, пропорционално и предвидимо регулиране в тази област;

23. признава, че пазарът за централизиран клиринг е силно концентриран, по-специално за клиринга на лихвени деривати, деноминирани в евро, който зависи в голяма степен от централните клирингови контрагенти (ЦКК), установени в Обединеното кралство; в този контекст отбелязва ограниченото във времето решение на Комисията относно еквивалентността и насърчава сектора да последва призива на Комисията за намаляване на експозициите и зависимостта от ЦКК от трети държави, по-специално извънборсовите деривати експозиции, деноминирани в евро и други валути на Съюза; във връзка с това подкрепя усилията на ЦКК от ЕС да изградят своя капацитет за клиринг, както и усилията на Комисията, Европейския надзорен орган и ЕЦБ да подпомагат и насърчават сектора да идентифицира и да се справи през следващите месеци с техническите пречки пред прехвърлянето на прекомерните експозиции към ЕС; подчертава в тази връзка значението на регулаторното сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство, основано на доброволна, необвързваща рамка извън Споразумението за търговия и сътрудничество, което би дало възможност за диалог по всички съответни регулаторни въпроси при пълно зачитане на регулаторната и надзорната автономност на всяка страна;

24. отбелязва, че глобалното значение на дадена валута е пряко свързано с ролята на емитиращата държава в световната търговия; подчертава, че ЕС, като един от най-големите търговски блокове в света, поел ангажимент за отворени и свободни международни пазари, би имал полза от засилена международна роля на своята валута; подчертава, че насърчаването на избора на евро за търговията ще намали валутния риск и другите разходи, свързани с валутата, особено за европейските МСП; отбелязва обаче, че въпреки позицията си на големи купувачи и производители, европейските дружества понякога избират да търгуват на ключови стратегически пазари в други валути или са изправени пред трудности при търговията в евро поради пазарни структури и зависимости; отбелязва проучванията, които показват, че делът на еврото във фактурирането на дружествата зависи от много фактори, включително размера на дружеството и държавата, в която то се намира, хомогенността на стоките и съществуващите вериги на доставки; поради това призовава Комисията да насърчава използването на евро при ценообразуването и фактурирането при търговските сделки и да използва големия потенциал на финансовите инструменти, деноминирани в евро, като се ангажира активно с частни заинтересовани страни и търговски партньори и като насърчава използването на еврото в търговските споразумения на ЕС; в този контекст посочва също така потенциала на веригите на доставки, които отговарят на целите на Съюза в областта на климата и устойчивостта, както и на други имащи отношение стандарти;

25. счита, че Комисията би могла допълнително да насърчи използването на еврото при ценообразуването и фактурирането в търговията и да насърчи инвестициите в евро, като поддържа открит диалог със заинтересованите страни от частния и публичния сектор, националните органи и институционалните инвеститори и като предоставя изчерпателна информация и разбиране за своите инициативи и различни усилия, насочени към повишаване на

привлекателността и устойчивостта на еврозоната и еврото; счита, че е целесъобразно да се засили въздействието на европейската икономическа дипломация чрез редовен обмен с партньорите от Г-20, както и със съседните държави и държавите кандидатки, за да се набележат конкретни политически действия от взаимен интерес с оглед засилване на ролята на еврото в трети държави;

26. посочва, че един по-висок дял на енергийните договори, търгувани в евро, би могъл да засили международната роля на единната валута, и поради това подкрепя политики, които допринасят за постигането на тази цел; подчертава в тази връзка значението на зелената енергия и стоковите пазари като пионери на световно търгуваните стоки, деноминирани в евро, където квотите за емисии на ЕС в рамките на схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) биха спомогнали за засилване на ролята на еврото в международната търговия, както и за постигане на целите на ЕС в областта на климата; освен това призовава за действия за улесняване на нови иновативни договори, по-специално за устойчиви енергийни източници и зараждащи се енергийни пазари, което ще предостави възможност повече енергийни договори да се търгуват в евро и по този начин ще се засили международната роля на еврото; насърчава Комисията да продължи консултациите и изготвянето на проучвания, насочени към определяне на потенциала за увеличаване на използването на еврото в други сектори, по-специално в транспорта, както и в селското стопанство и хранителните стоки, с цел допълнително подпомагане и насърчаване на използването на еврото за този вид договори; поради това призовава за по-нататъшни действия за преразглеждане на правилата за финансовите пазари, включително Директивата за пазарите на финансови инструменти ([35]) и Регламента за пазарите на финансови инструменти ([36]) (ДПФИ II/РПФИ), и за опростяване и по-нататъшно хармонизиране на рамката за прозрачност на пазарите на ценни книжа с цел увеличаване на вторичната търговия с деноминирани в евро дългови инструменти, както и Регламента за бенчмарковете, с цел да се подпомогне разработването на референтни показатели в евро за стоковите пазари и да се засили ролята на еврото като референтна валута;

27. подчертава ролята на ЕЦБ за поддържане на доверието в еврото и за запазване на паричната автономност в глобалния контекст, както и на ценова стабилност; подчертава, че валута, която поддържа стабилна стойност в дългосрочен план, насърчава такова доверие; подчертава в тази връзка значението на постигането на целите за ценова стабилност и надеждността на паричната политика; отбелязва обаче, че целта за инфлацията систематично не се постига;

28. подчертава значението на стабилността на финансовите пазари в еврозоната като предварително условие за статута на международна валута; набляга на въздействието на паричната политика на ЕЦБ върху стабилността на финансовите пазари; приветства бързите и съществени действия на ЕЦБ в областта на паричната политика в отговор на кризата, предизвикана от COVID-19, в условията на извънредна ситуация; признава положителното въздействие на бързите мерки на ЕЦБ за икономическото положение и финансовата стабилност на еврозоната, както и за привлекателността на еврото, чрез стабилизиране на финансовите пазари, запазване на наличността на ликвидност в евро, подпомагането на условията за финансиране в икономиката на еврозоната и в световен мащаб и укрепване на доверието на пазара;

29. подчертава значението на споразуменията за суап и репо линиите за справяне с недостига на пазарите за финансиране в евро в световен мащаб, като се гарантира адекватно предлагане на ликвидност в евро и косвено се засилва международната роля на еврото; отбелязва, че това демонстрира ангажимента на Евросистемата да подкрепя ликвидността и стабилността на финансовите пазари по време на криза, както и гладкото провеждане на нейната парична политика; във връзка с това призовава ЕЦБ да разшири допълнително своите суап линии, така че да обхванат съседни държави извън еврозоната и извън нея; призовава ЕЦБ да проучи допълнителни начини за засилване на международната роля на еврото с оглед увеличаване на нейната независима политическа позиция в глобален контекст и укрепване на автономността на Европа при вземането на икономически и финансови решения;

30. подчертава, че необходимостта от спазване на исканията на централните контрагенти за предоставяне на допълнително обезпечение след затварянето на TARGET2 (системата за брутен сетълмент в реално време за еврозоната) с валути, различни от еврото, поставя европейските банки в значително по-неблагоприятно положение, особено в периоди на напрежение на пазара, като например първите седмици на COVID-19; подчертава, че удължаването на работното време на TARGET2, така че да съответства на работното време на борсовия пазар, би засилило ролята на еврото и автономността на европейските капиталови пазари, като позволи на европейските банки да избягват да прибягват до ликвидност, различна от евро, с цел спазване на изискванията на ЦКК за допълнително обезпечение; приветства укрепването на TARGET2-T2S посредством удължено работно време, което е предвидено за ноември 2022 г.; настоятелно призовава ЕЦБ и другите заинтересовани страни да ускорят удължаването на работното време на TARGET2;

([35]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

([36]) Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 84).

31. подчертава, че освен основния мандат на ЕЦБ за поддържане на ценова стабилност и вторичния ѝ мандат за подкрепа на общите икономически политики в Съюза с оглед на допринасяне за постигането на целите на Съюза, определени в член 3 от Договора за Европейския съюз, на ЕЦБ е възложено да улеснява гладкото функциониране на платежните системи и системите за сетълмент; подчертава значението на автономните европейски платежни решения; призовава ЕЦБ да осигури подходящ баланс между финансовите иновации, стабилността и защитата на потребителите; приветства инициативата, предприета от 16 европейски банки за стартиране на европейска платежна инициатива, която има за цел създаването на единно платежно решение за потребителите и търговците в цяла Европа;

32. приветства доклада на ЕЦБ относно цифровото евро и подчертава стойността, която цифровата валута може да добави за укрепването на международната роля на еврото, включително доверието на хората в общата валута; отбелязва изявлението на Фабио Панета, член на Изпълнителния съвет на ЕЦБ, отговарящ за Работната група на високо равнище на Евросистемата относно цифрова валута, емитирана от централната банка (ЦВЦБ), че цифровото евро ще допълни парите в брой, а няма да ги замени; насърчава ЕЦБ да продължи работата си по цифровото евро и очаква следващата стъпка на ЕЦБ в този процес въз основа на решението на Управителния съвет, което ще бъде публикувано в средата на 2021 г.; подчертава, че е важно да се гарантира високо равнище на кибернетична устойчивост и сигурност, и подкрепя усилията на ЕЦБ за насърчаване в това отношение; освен това призовава за продължаване на оценката на ползите и недостатъците от използването на цифрова валута с оглед на постигането на баланс между глобалната конкурентоспособност, иновациите, сигурността и неприкосновеността на личния живот;

33. подчертава, че в основата на една засилена роля на еврото в ерата на цифровите технологии трябва да залегнат иновативните цифрови финансови решения и ефективните цифрови плащания в евро; призовава това да бъде насърчавано чрез прилагане на всеобхватни стратегии относно цифровото финансиране и плащанията на дребно; счита, че с оглед на цифровата трансформация ЕС следва да създаде рамка за гарантиране на финансовата стабилност, като се придържа към най-високи стандарти за киберсигурност и защита на потребителите, включително защитата на неприкосновеността на личния живот и на данните, както и за защита на най-уязвимите групи, като например възрастните хора и хората с увреждания, които биха могли да се сблъскат с проблеми при използването на нови технологии; подчертава необходимостта от продължаване на борбата срещу изпирането на пари чрез създаване на европейски надзорен орган и звено за финансово разузнаване, като се преодолее икономическия национализъм, на който се дължи настоящата децентрализирана система за надзор в тази област; признава усилията на ЕБО в това отношение и създаването на колегии на надзорните органи в областта на борбата с изпирането на пари, за да може да се постигне общ подход, включително координирани действия, обмен на информация и оценка на риска;

34. отбелязва възникването на криптоактивите и подчертава, че е важно да се наблюдава тяхното развитие и рисковете от „стейбълкойните“ за паричния суверенитет; отчита работата по наблюдение на криптоактивите от страна на централните банки, други органи и организации; подчертава необходимостта от ясни и последователни насоки на равнище ЕС относно настоящите регулаторни и пруденциални процеси, които ще насърчат повече иновации, ще гарантират финансова стабилност и ще запазят защитата на потребителите; във връзка с това приветства предложението на Комисията за регламент, целящ подобряване на правната сигурност при регулаторното третиране на криптоактивите;

35. приветства съобщението на Комисията на 19 януари 2021 г. относно „Европейска икономическа и финансова система: насърчаване на откритостта, силата и устойчивостта“, в което се определя изчерпателна стратегия за засилване на отворената стратегическа автономност на Европа в макроикономическата и финансовата сфера; подкрепя по-специално ключовите действия, предложени от Комисията за насърчаване на глобалното използване на еврото;

o

o o

36. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.